ศักยภาพการกอการกลายพันธุ์ของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนจากฝุ่นละออง ในเขตกรุงเทพมหานครในช่วงปี พ.ศ.2549-2552

นางสาวสุธาทิพย์ไสยาตร์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม (สหสาขาวิชา) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2555 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

MUTAGENICITY POTENTIAL OF POLYCYCLIC AROMATIC HYDROCARBONS FROM PARTICULATE MATTER IN BANGKOK DURING 2006-2009

Miss Suthatip Saiyard

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Science Program in Environmental Science (Interdisciplinary Program)

Graduate School

Chulalongkorn University

Academic Year 2012

Copyright of Chulalongkorn University

ศักยภาพการก่อการกลายพันธุ์ของสารโพลีไซคลิก ห้วข้อวิทยานิพนธ์ อะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนจากฝุ่นละอองในเขตกรุงเทพมหานคร ในช่วงปี พ.ศ.2549-2552 นางสาวสุธาทิพย์ ไสยาตร์ โดย วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ลาขาวิชา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญวิทย์ โฆษิตานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.ศิวัช พงษ์เพียจันทร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย (รองศาสตราจารย์ ดร.อมร เพชรสม) คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ประธานกรรมการ (รองศาสตราจารย์ ดร.สมใจ เพ็งปรีชา) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดรุชาญวิทย์ โฆษิตานนท์) **คิ**งใน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (รองศาสตราจารย์ ดร.ศิวัช พงษ์เพียจันทร์) ปีมหายมา ปีเพลาราย บรรมบาร (อาจารย์ ดร.ฤทัยรัตน์ บุญสมบัติ) กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย (ดร.ชลาทิพย์ รัตสุข)

สุธาทิพย์ ไลยาตร์ : ศักยภาพการก่อการกลายพันธุ์ของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติก ไฮโดรคาร์บอนจากฝุ่นละอองในเขตกรุงเทพมหานครในช่วงปี พ.ศ.2549-2552. (MUTAGENICITY POTENTIAL OF POLYCYCLIC AROMATIC HYDROCARBONS FROM PARTICULATE MATTER IN BANGKOK DURING 2006-2009) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ.ดร.ชาญวิทย์ โฆษิตานนท์, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ร่วม: รศ.ดร.ศิวัช พงษ์เพียจันทร์, 131 หน้า.

งานวิจัยนี้ทำการศึกษาศักยภาพการก่อการกลายพันธ์ของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติก ไฮโดรคาร์บอนจากฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมโครเมตร (PM₁₀) จากสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศ ของกรมควบคุมมลพิษในเขตกรุงเทพมหานคร 4 สถานี บริเวณริมถนน 2 สถานี ได้แก่ สถานีการ เคหะชุมชนดินแดง และสถานีการไฟฟ้าย่อยธนบุรี บริเวณชุมชน 2 สถานี ได้แก่ สถานีโรงเรียน บดินทรเดชา และสถานีการเคหะชุมชนคลองจั่น เก็บตัวอย่างฝุ่น PM,_ก ในเดือนมีนาคม กรกฎาคม และพฤศจิกายน ปี พ.ศ.2549-2552 น้ำตัวอย่างมาสกัดด้วย Soxhlet extraction apparatus โดยใช้ Dichloromethane เป็นตัวทำละลาย พบว่าความเข้มข้นฝุ่น PM, มีค่าระหว่าง 0.019-0.145 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และนำสารสกัดไปวิเคราะห์สารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน (PAHs) โดยใช้โครมาโตรกราฟีชนิดของเหลวสมรรถนะสูง (HPLC) พบว่าปริมาณ PAHs ทั้งหมดใน ฝุ่นละอองมีค่าระหว่าง 111.5-2569.5 นาโนกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และพบว่า PAHs ที่มี ความสามารถในการก่อการกลายพันธุ์ที่มีปริมาณสูง ได้แก่ Dibenzo(a,h)anthracene และ Benzo(k)fluoranthene ซึ่งมีความสัมพันธ์กับดัชนีการก่อการกลายพันธุ์ในระดับปานกลางจนถึงน้อย นำสารสกัดที่ได้ไปทดสอบการก่อการกลายพันธุ์ด้วยวิธี Ames test โดยทดสอบกับเชื้อ Salmonella typhimurium สายพันธุ์ TA98, TA100, DMST2069 และ ATCC13311 พบว่าสารสกัดตัวอย่าง ฝุ่นละอองของทุกสถานีไม่มีฤทธิ์ในการก่อการกลายพันธุ์ แต่ที่สถานีการเคหะชุมชนดินแดง มีค่า ความเข้มข้นฝุ่น PM,_{เอ} ความเข้มข้น PAHs และดัชนีการก่อการกลายพันธุ์สูงกว่าสถานีอื่นๆ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p<0.05 และการเปลี่ยนแปลงการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงในช่วงปี พ.ศ.2549-2552 ไม่มีผลต่อปริมาณฝุ่น PM_{เก} ปริมาณ PAHs แล**ะความสา**มารถในการก่อการ กลายพันธุ์ของสาร PAHs ในแต่ละสถานี

สาขาวิชา วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	ลายมือชื่อนิสิต	4
ปีการศึกษา 2555	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทย	านิพนธ์หลัก 🖈 🔍
	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทย	านิพนธ์ร่วม

9

##5287290620: MAJOR ENVIRONMENTAL SCIENCE

KEYWORDS: MUTAGENICITY / POLYCYCLIC AROMATIC HYDROCARBONS / PM10 / AMES TEST / BANGKOK

SUTHATIP SAIYARD: MUTAGENICITY POTENTIAL OF POLYCYCLIC AROMATIC HYDROCARBONS FROM PARTICULATE MATTER IN BANGKOK DURING 2006-2009. ADVISOR: ASST. PROF. CHARNWIT KOSITANONT, Ph.D., CO- ADVISOR: ASSOC. PROF. SIWATT PONGPIACHAN, Ph.D., 131 pp.

The mutagenicity potential of Polycyclic Aromatic Hydrocarbons (PAHs) in particulate matter (PM₁₀) from 4 air quality monitoring stations of the Pollution Control Department (2 roadside sites, including Dindang station and Thonburi Metropolitan Electricity Authority station and 2 community sites, including Bodindecha School station and Klongchan station) were studied. The PM₁₀ samples were collected in March, July and November during 2006-2009. The PAHs extraction from PM₁₀ samples were done by using Soxhlet apparatus with dichloromethane as the solvent. The PM₁₀ concentrations were in range of 0.019-0.145 mg/m³. All PM₁₀ samples were analyzed for PAHs using High Performance Liquid Chromatography (HPLC). The total PAHs concentrations were in range of 111.5-2569.5 ng/m³. Dibenzo(a,h)anthracene and Benzo(k)fluoranthene were dominants. But their mutagenicity index (MI) are moderate to low. Samples were tested for mutagenicity by Ames test using Salmonella typhimurium strains TA98, TA100, DMST2069 and ATCC13311. All samples showed no mutagenicity. At Dindang station PM₁₀ concentrations, total PAHs concentrations and mutagenicity index were significantly higher than other stations. Changing patterns of fuel consumption during 2006-2009 were not affecting to level of PM₁₀, level of PAHs and mutagenicity of PAHs in each station.

Field of Study: Environmental Science Student's Signature

Academic Year: 2012 Advisor's Signature

Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญวิทย์ โฆษิตานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำตลอดระยะเวลาระหว่างทำการวิจัย ตลอดจนช่วย
ปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ และขอกราบขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิวัช พงษ์เพียจันทร์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ รวมทั้งช่วยตรวจทานแก้ไข
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมใจ เพ็งปรีชา ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.ฤทัยรัตน์ บุญสมบัติ และ ดร.ชลาทิพย์ รัตสุข คณะกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิษ สำหรับ ความอนุเคราะห์ตัวอย่างแผ่นกรองอากาศ และข้อมูลเกี่ยวกับการเก็บตัวอย่างแผ่นกรองอากาศ

ขอกราบขอบพระคุณ หลักสูตรสหสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย ที่ให้ความอนุเคราะห์อุปกรณ์ และสถานที่ในการวิจัย รวมถึงเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการและ เจ้าหน้าที่ห้องธุรการทุกท่าน ที่ได้ให้คำปรึกษาและอำนวยความสะดวกจนผู้วิจัยดำเนินงานวิจัย สำเร็จด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อนๆ รุ่นพี่ รุ่นน้อง ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา และเป็นกำลังใจ ให้ผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัวที่ช่วยเหลือและให้กำลังใจ ผู้วิจัยเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	3
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ৰ
กิตติกรรมประกาศ	n
สารบัญ	ŋ
สารบัญตาราง	Ŋ
สารบัญภาพ	কি
บทที่	
1 บทน้ำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
2.1 ฝุ่นละออง	3
2.1.1 แหล่งกำเนิดของฝุ่นละออง	3
2.1.2 ขนาดของฝุ่นละออง	4
2.1.3 สัณฐานของฝุ่นละออง	6
2.1.4 องค์ประกอบทางเคมีของฝุ่นละออง	7
2.1.5 การแพร่กระจายของฝุ่นละออง	8
2.1.6 ผลกระทบของฝุ่นละออง	10
2.1.7 มาตรฐานของฝุ่นละอองในบรรยากาศ	13
2.1.8 ฝุ่นละอองในกรุงเทพมหานคร	15
2.2 สารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน	16
2.2.1 แหล่งกำเนิดของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน	17
2.2.2 คุณสมบัติของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน	17
2.2.3 การกระจายตัวของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนในบรรยากาศ	20

บทที่	หน้า
2.2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการกระจายตัวของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน	
ในบรรยากาค	22
2.2.5 ระดับความเข้มข้นของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนในบรรยากาศ	23
2.2.6 ความเป็นพิษของลารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน	25
2.3 การทดสอบการก่อการกลายพันธุ์โดยวิธี Ames test	27
2.3.1 การกลายพันธุ์	27
2.3.2 ระดับการกลายพันธุ์	27
2.3.3 การเกิดการกลายพันธุ์	30
2.3.4 การทดสอบการก่อการกลายพันธุ์	35
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	38
3 วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย	40
3.1 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	40
3.1.1 สถานที่เก็บตัวอย่าง	40
3.1.2 ระยะเวลาในการเก็บตัวอย่าง	42
3.1.3 เครื่องมือที่ใชในการเก็บตัวอย่าง	42
3.2 เครื่องมือ อุปกรณ์ และสารเคมี	43
3.2.1 เครื่องมือ อุปกรณ์	43
3.2.2 สารเคมี	44
3.2.3 อาหารเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์	45
3.2.4 จุลินทรีย์	45
3.2.5 สารละลายมาตรฐาน	46
3.3 การดำเนินการวิจัย	47
3.3.1 การสกัดสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนจากตัวอย่างฝุ่น PM ₁₀	47
3.3.2 การทดสอบความสามารถในการก่อการกลายพันธุ์ของสารโพลีไซคลิก	
อะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนจากสารสกัดตัวอย่างฝุ่นละออง PM _{.0} โดยวิธี	
Ames test	49
3.3.3 การวิเคราะห์สารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนจากสารสกัดตัวอย่าง	
ฝุ่นละออง PM ₁₀	51

บทที่	
3.3.4 การคำนวณความเข้มข้นสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน	
3.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	
4 ผลและวิจารณ์ผลการทดลอง	
4.1 ความเข้มข้นของฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน (PM ₁₀) บริเวณสถานีตรวจวัด คุณภาพอากาศที่ทำการเก็บตัวอย่าง	
4.2 การวิเคราะห์สารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนจากสารสกัดตัวอย่าง	
4.2.1 ความเข้มข้นรวมของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน	
4.2.2 ความเข้มข้นของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนที่จัดเป็นสารก่อการ กลายพันธุ์	
4.3 การทดสอบความสามารถในการก่อการกลายพันธุ์ของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติก	
ไฮโดรคาร์บอนจากสารสกัดตัวอย่างฝุ่นละอองโดยวิธี Ames test	
4.3.1 การตรวจสอบคุณสมบัติของเชื้อ Salmonella typhimurium เบื้องต้น	
4.3.2 การตรวจสอบคุณสมบัติ Histidine requirement	
4.3.3 การตรวจสอบคุณสมบัติ rfa mutation	
4.3.4 การตรวจสอบคุณสมบัติ R-factor	
4.3.5 การทดสอบการก่อการกลายพันธุ์ของสารสกัดฝุ่ <mark>นละออง</mark> PM ₁₀ โดยวิธี	
Ames test	
4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีการก่อการกลายพันธุ์และความเข้มข้นของสารโพลี	
ไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน	
4.5 ผลของปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงต่อศักยภาพในการก่อการกลายพันธุ์ของ	
สารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน	
5 สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการทดลอง	
5.2 ข้อเสนอแนะ	
รายการอ้างอิง	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก สถานีตรวจวัดคณภาพอากาศที่ทำการเก็บตัวอย่างผ่นละออง PM	

	หน้า
ภาคผนวก ข การเตรียมสารละลายสำหรับปฏิบัติการ	107
ภาคผนวก ค ลักษณะโคโลนีกลายพันธุ์ของเชื้อ Salmonella typhimurium และ	
จำนวนโคโลนีกลายพันธุ์ของเชื้อจากการทดสอบ Ames test	111
ภาคผนวก ง ความเข้มข้นของฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมโครเมตร (PM ₁₀)	
และสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน (PAHs)	118
ภาคผนวก จ ข้อมูลวิเคราะห์ทางสถิติ	124
ภาคผนวก ฉ ข้อมูลปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงปี พ.ศ.2549-2552	129
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนล์	131

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	สัณฐานของอนุภาคฝุ่นละอองที่แขวนลอยในอากาศ	7
2.2	องค์ประกอบทางเคมีของฝุ่นละอองจากแหล่งกำเนิดต่างๆ	8
2.3	มาตรฐานผุ้นละอองในบรรยากาศของประเทศไทย	14
2.4	สูตรโครงสร้างของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน	18
2.5	ความเข้มข้นของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน (ng/m³) ใน	
	บรรยากาศของประเทศต่างๆ	24
2.6	ความเข้มข้นของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน (ng/m³) ใน	
	บรรยากาศของกรุงเทพมหานคร	25
2.7	กลุ่มของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนตามความสามารถในการ	
	ก่อมะเร็ง	26
2.8	ลักษณะเฉพาะของเชื้อ Salmonella typhimurium ที่ใช้ทดสอบ Ames test	37
3.1	ช่วงเวลาที่ทำการเก็บตัวอย่างจากสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศ	42
3.2	สภาวะการทำงานของเครื่อง HPLC ในการวิเคราะห์สาร PAHs	51
3.3	Retention time ของสารละลายมาตรฐาน PAHs 16 ชนิด และ Internal	
	Standard PAHs 2 ชนิด	53
4.1	ความเข้มข้นฝุ่น PM ₁₀ จากสถานีต่างๆ	55
4.2	ความเข้มข้นของ PAHs จากสถานีต่างๆ	59
4.3	ระดับความรุนแรงของสาร PAHs ที่จัดเป็นสารก่อการกลายพันธุ์	60
4.4	ลักษณะโคโลนีของเชื้อ Salmonella typhimurium สายพันธุ์ต่างๆ เมื่อทดสอบ	
	บนอาหารเลี้ยงเชื้อ SS Agar	67
4.5	การเจริญเติบโตของเชื้อ Salmonella typhimurium สายพันธุ์ต่างๆ เมื่อทดสอบ	
	คุณสมบัติ histidine requirement	69
4.6	การเกิดบริเวณใสของเชื้อ Salmonella typhimurium สายพันธุ์ต่างๆ เมื่อทดสอบ	
	คุณสมบัติ rfa mutation	72

ตารางที่		หน้า
4.7	การเจริญเติบโตของเชื้อ Salmonella typhimurium สายพันธุ์ต่างๆ เมื่อทดสอบ	
	คุณสมบัติ R-factor	74
4.8	ค่าลัมประสิทธิ์สหลัมพันธ์ (เ) ของดัชนีการก่อการกลายพันธุ์กับสารโพลีไซคลิก	
	อะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน	85

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	ขนาดของอนุภาคฝุ่นละออง	6
2.2	การแพร่กระจายของฝุ่นละอองในอากาศ	9
2.3	ผลกระทบของฝุ่นละอองขนาดต่างๆต่อระบบทางเดินหายใจของมนุษย์	13
2.4	ฝุ่นละอองแขวนลอยรวม (TSP) เฉลี่ย 1 ปี ในกรุงเทพมหานคร	
	ปี พ.ศ.2549-2552	15
2.5	ฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน (PM10) เฉลี่ย 1 ปี ในกรุงเทพมหานคร	
	ปี พ.ศ.2549-2552	16
2.6	การเกิดทรานซิชัน (Transition) และทรานสเวอร์ชัน (Transversion)	28
2.7	การเกิดการเคลื่อนของรหัสพันธุกรรม (Frameshift mutation)	29
2.8	การเกิดปฏิกีริยาทั่วโทเมอริกซิฟท์ (tautomeric shift) ในโมเลกุลของเบสใน	
	ดีเอ็นเอ	30
2.9	การจับคู่กันของเบสในดีเอ็นเอเปรียบเทียบแบบมาตรฐานและแบบผิดปกติ	31
2.10	การเกิดการกลายพันธุ์เนื่องจากเกิดปฏิกิริยาทั่วโทเมอริกซิฟท์ในโมเลกุลของ	
	กัวนิน	32
2.11	การจับคู่แบบผิดปกติของไทมินและกัวนินที่เกิดจากปฏิกิริยาการก่อให้เกิด	
	ไอออน	33
3.1	แผนที่แสดงจุดเก็บตัวอย่าง 4 สถานีในเขตกรุงเทพมหานคร	40
3.2	สถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศริมเส้นทางจราจร	41
3.3	สถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศในเขตชุมชน	41
3.4	เครื่องเก็บตัวอย่างอากาศ PM ₁₀ High Volume Air Sampler	43
3.5	ขั้นตอนการสกัดสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนจากตัวอย่าง	
	แผ่นกรองอากาศ	48
3.6	เครื่องโครมาโตรกราฟีชนิดของเหลวสมรรถนะสูง (HPLC)	51
3.7	โครมาโตแกรมของสารละลายมาตรฐาน PAHs 16 ชนิด และสาร Internal	
	Standard 2 ชนิด	52

.

ภาพที่		หน้า
4.1	เข้มข้นฝุ่นละออง PM ₁₀ เฉลี่ย 24 ชม.	56
4.2	ความเข้มข้นของ PAHs ทั้งหมดในฝุ่นละออง PM _{.o}	58
4.3	การเปลี่ยนแบ่ลงชนิดของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนที่จัดเป็น	
	สารก่อการกลายพันธุ์ ที่สถานีการเคหะชุมชนดินแดง	62
4.4	การเปลี่ยนแปลงชนิดของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนที่จัดเป็น	
	สารก่อการกลายพันธุ์ ที่สถานีการไฟฟ้าย่อยธนบุรี	63
4,5	การเปลี่ยนแปลงชนิดของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนที่จัดเป็น	
	สารก่อการกลายพันธุ์ ที่สถานีโรงเรียนบดินทรเดชา	64
4.6	การเปลี่ยนแปลงชนิดของสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนที่จัดเป็น	
	สารก่อการกลายพันธุ์ ที่สถานีการเคหะชุมชนคลองจั่น	65
4.7	ค่าดัชนีการก่อการกลายพันธุ์ของเชื้อ Salmonella typhimurium สายพันธุ์	
	TA98	76
4.8	ค่าดัชนีการก่อการกลายพันธุ์ของเชื้อ Salmonella typhimurium สายพันธุ์	
	ATCC1331	77
4.9	ค่าดัชนีการก่อการกลายพันธุ์ของเชื้อ Salmonella typhimurium สายพันธุ์	
	TA100	78
4.10	ค่าดัชนีการก่อการกลายพันธุ์ของเชื้อ Salmonella typhimurium สายพันธุ์	
	DMST2069	79
4.11	ค่าดัชนีการก่อการกลายพันธุ์ของสถานีต่างๆ ที่ทดสอบด้วยเชื้อสายพันธุ์	
	TA98	82
4.12	ค่าดัชนีการก่อการกลายพันธุ์ของสถานีต่างๆ ที่ทดสอบด้วยเชื้อสายพันธุ์	
	ATCC13311	82
4.13	ค่าดัชนีการก่อการกลายพันธุ์ของสถานีต่างๆ ที่ทดสอบด้วยเชื้อสายพันธุ์	
	TA100	83
4.14	ค่าดัชนีการก่อการกลายพันธุ์ของสถานีต่างๆ ที่ทดสอบด้วยเชื้อสายพันธุ์	
	DMST2069	84
4.15	ปริมาณการใช้น้ำมันเบนซินและแก๊สโซฮอล์ ปี พ.ศ.2549-2552	89
4.16	ปริมาณการใช้น้ำมันดีเขล ปี พ.ศ.2549-2552	89

ภาพที่		หน้า
4.17	ปริมาณการใช้ก๊าซแอลพีจี ปี พ.ศ.2549-2552	90